

PILLI NISSINEN. PENTTI-MYLLÄRI

Y. S.

ALLI NISSINEN

PENTTI-MYLLÄRI
KUNINKAAN HOVISSA

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA, HELSINGISSÄ

PENTTI-MYLLÄRI KUNINKAAN
HOVISSA

PENTTI-MYLLÄRI KUNINKAAN HOVISSA

SATU-NÄYTELMÄ KOLMESSA NÄYTÖKSESSÄ

KIRJOITTANUT
ALLI NISSINEN

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

PENTTI-MYLÄRI
KUMINKAAN HOVISSA

ANTO OJANMAA

Kustannusosakeyhtiö Otavan
kirjapaino, Helsingissä, 1910

ANTO OJANMAA
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

JÄSENET:

PENTTI-MYLLÄRI — — —
LEENA, hänen tyttärensä — — —
MIKKO }
JUSU } myllyrenkejä — — —
PAAVO }
SANNA, pieni köyhä tyttö — — —
ANNU, » » » — — —
EVA, vanha mummo — — —
TONTTU — — —
KUNINGAS — — —
MINISTERI — — —
AJUTANTTI — — —
KUNINKAAN TYTÄR — — —
NARRI — — —
I:NEN SOTILAS — — —
II:NEN SOTILAS — — —
Hoviväkeä ja muuta kansaa.

Tapaus tapahtun hyvänä vanhana aikana.

I NÄYTÖS.

Näyttämö: Perällä järvi saarineen ja salmineen. Vasemmalla tupa ja vesimylly. Oikealla aitta ja luhti. Muutamia koivuja ja kiviä. Seinävierellä pitkä rahi ja pari luutaa.

I KOHTAUS.

JUSU

(tulee aitasta, venyttelee ja haukottelee.)

Oohhoh! Jäykkänäpä ne jäsenet ovat. Vielä venymistä vaatisivat. Ja keskenhän se uni jäi nytkin, niinkuin aina ennenkin tässä talossa. Eikä sitä unta voi jatkaa venyttelemällä. (Haukottelee.) Semmoista se on kun yökaudet täytyy aisoissa olla! Sananparressakin sanotaan: »Heinälle hevonen pyrki, matkan pitkän juostuansa, oljille ojensi miesi, raatamasta tultuansa . . .»

MIKKO

(tulee myllystä.)

Että tuota . . . häh?

JUSU

Se meni jo!

MIKKO

Että tuota . . . mitä?

JUSU

Että tuota . . . sinä olet pöllö!

MIKKO

Niin minäkö . . . tuota . . .

JUSU

Sinä, sinä . . . tuota, tuota. Juuri, sinä itse . . .
tuota, tuota!

MIKKO

(raappii korvallistaan.)

Vaan tuota . . . että . . . mitä sinä oikein tarkoitat?

JUSU

Mitäkö minä tarkoitan? (Pistää kätensä taskuun ja tuijottaa ankarasti Mikkoon.) Minä tarkoitan juuri sitä, mitä minä sanon!

MIKKO

Ettäkö tuota . . . niinkuin minä olisin . . .

JUSU

Niin, niin, juuri niin! Sinä juuri justiin! (Lähestyy häntä. Komentavasti:) Mutta oletkos vienyt Juntusen säkit myllyyn? Häh? Ja oletkos pannut kortit piiloon, häh?

MIKKO

(hätytyen.)

Kyllä minä panin säkit piiloon ja vein kortit myllyyn . . . tuota, noini . . . vein kortit . . . vein säkit, kortit . . . tuota noini . . .

JUSU

(matkii:)

Tuota noini, vein kortit, säkit . . . tuota, noini . . .

MIKKO

Älä ärsytä! Kohta minä suutun!

JUSU

Mitä vielä! Tuhma leikistä suuttuu! Hullu turhasta tuprahtaa! Etkähän sinä hullu etkä tuhma ole! Ehe! Kaukana siitä! (taputtaa häntä olalle.)

MIKKO

Vaikka te toiset minua aina pidätte narrinanne . . . tuota, noini . . . eilenkin . . . tuota noini . . .

JUSU

Mikko, oletkos kuullut uutisia?

MIKKO

Enpä kiireelle kerrottavia.

JUSU

Mutta minäpä olen. Tiedätkös kummaal
Meidän isäntä se pomoksi tulla meinaa. Maail-
man mainetta itsellensä hankkii.

MIKKO

Tuota noini . . . vaikka virsikirjassa veisataan:
»Pois paha prameus, kanss tyhmä koreus, kaikk
samet, silkkipuku, kuin tuuli turhaan hukkuu, ei
rietas riemus taida, tääll sielun rauhaa antaa!»

JUSU

Niin sanotaan sanassa. Mutta toista on työssä.
Kuulehan! Joku kertoi minulle eilen, että hän
antaa panna tuohon myllyn seinälle taulun eli
kyltin, tiedäthän sellaisen, kun on kauppiasten
seinällä kaupungissa.

MIKKO

»Mitäs teet? Mikses ajatell' mahda? Etk'
sanaa kallist kuulla tahdo», sanotaan sanassa . . .
tuota noini . . .

JUSU

Niin, seinälle hän panee sellaisen; ja oikein ison ja komean . . .

MIKKO

Ah, mik olet ihmisparka . . . tuota noin . . . meinaakohan isäntä tosiaan . . .

JUSU

Meinaa se! Saat kohta nähdä! — Mikko, katso tuonne, (viittaa kädellään. Paavo kopistaa säkkiä myllyn luona.) tuolla se viisastelija tulee, joka asian mulle kertoi . . . Ylikylän maalari kuuluu kyltin tehneen. —

MIKKO

»Hyvä toimi, asia hyljätään, tieto, kunniatapa syljetään, totuutt ei voi kärsiä kenkään, eik myös oikeutt semmenkään. Kuka neuvon hyvän antaa, pilkkaa, nauroo täytyy siit kantaa.»

JUSU

Niin, sanoppas muuta! Sellaistahan se on. Ja rikas se on niinkuin pakana! Meitä huonolla palkalla pitää. Sietäisi ruveta siltä hiukan ottamaan prosenttia työstä!

MIKKO

Rosenttia? Tuota noin . . .

JUSU

Eri säkkiin hiukan; (kuiskaten) omaan säkkiin, ymmärrätkö?

MIKKO

Mik on riista, tavara? Lika, multa katoova, rikas pian köyhtyy kyll, murhe myöt on molemmill!

JUSU

Heitä hemmettiin nuo virren värssyt!

MIKKO

Ne on äitini opettamat . . . tuota noini . . .

JUSU

Ei sinusta tule ikipäivinä mylläriä. Sukkeluus se perille viel!

MIKKO

Mutta jos paholainen perii?

JUSU

Ei saa sitä miestä mainita, se kuulee!

(Kuuluu kova kolaus.)

MIKKO

Autuas rauhass ain elää, paholaist ei tarvits pelkää . . .

JUSU

Mikä se oli? (Katsoo pelolla ympärilleen.) Eihän liene vaan kukaan kuunnellut?

MIKKO

(Menee rahille istumaan ja vetää piippunsa ja tupakkakukkaronsa esiin.)

Tuota noini . . . tule tupakalle.

JUSU (menee hänen viereensä, vetää piipun nysän taskustaan, panee piippuun ja alkaa polttaa.)

2 KOHTAUS.

PAAVO

(tulee myllystä.)

Huomenia! Täälläkö ne miehet jo tavarata tuhkaksi muuttaa?

JUSU

Täälläpä täällä. Tule terveeksil Pane piippuun!
(Ojentaa Paavolle kukkaron.)

PAAVO

Ei, kiitosta vaan tarjouksesta. Minun mielestäni on savu lehmiä varten!

MIKKO

Tuota noini ... lehmiä varten ... tuota noini ...
tarkoitatko ehkä että me ... tuota noini ...

PAAVO

Tarkoitan, tuota noini ... lehmiä varten ...

MIKKO

Sinä aina ... tuota noini ... aina ...

JUSU

Oliko isäntä myllyssä?

PAAVO

En sattunut näkemään.

JUSU

Kyllä kaiketi sinä tiedät missä hän on?

PAAVO

En tiedä. Olenko minä veljeni vartija.

JUSU

Veljesi? Veljesi?

MIKKO

Isäntää sanoo veljekseen! (nauraa.) »Veli mun
loukkohon synnin veil»

PAAVO

Vai jo sai sinut loukkoon! Sepä paha!

MIKKO

Tuota noini . . .

PAAVO

Pankaa porot heti lakkariin ja käykää työhön. Isäntä käski meidän heti aamutuimaan kantaa tikapuut, kirveet, vasarat, hohtimet ja naulat myllyn seinämälle.

JUSU

Missä ne kaikki sitte ovat?

PAAVO

Kas tätäl Mene ja katso itsel Onhan sulla yhtä suuret silmät päässäsi kuin minullakin!

MIKKO

Kas miesten silmäparii, ne on kirkkaita ja klarii. Tuota noini . . . yhtä suuret . . . (menee myllyyn.)

JUSU

Sinä olet nokkaviisas nalikka!

PAAVO

Voi niin olla, että viisaus asuu nokassa. Senvuoksi varmaankin nenä on pantuna tietä näyttämään.

JUSU

Mutta jos sinä kaadut ja lyöt nenäsi kiveen.
Kuinka on silloin sinun viisautesi?

PAAVO

Ei hätää! Viisaus kaatuu mukana ja nousee
taas kuten nenäkin. (Menee aittaan.)

JUSU (kopistaa piippuansa.)

3 KOHTAUS.

MYLLÄRI

(tulee tuvasta.)

Mitäs sinä täällä joutilaana toljotat? Vai joko
työ loppui talosta? Häh? Ei maailma tupakoimi-
sella pystyssä pysy. Eikä myllärin rengillä ole
aikaa keskellä aamurupeamaa piippuansa kopis-
tella.

JUSU

Eikä keskellä päivää, eikä ehtoota, eikä yötä . . .
(menee myllyyn.)

MYLLÄRI

Mitä nalkutat siinä! Varo sarviasi etana! (Käve-
lee edes ja takaisin kädet taskuissa; viheltelee; pysäh-
tyy katselemaan tupansa seinää.) Hm! Passaa, pas-
saa! Jaa, jaa! Kun on, niin on, ja sillä hyvä!

4 KOHTAUS.

(Jusu, Mikko ja sittemmin Paavo tuovat tikapuut, vasaroita, nauvoja y. m. tarvekaluja.)

JUSU

Joko se isäntä nyt näitä tarvitsee?

MYLLÄRI

Jopa jo tavallakin. Viekää tuonne, viekää tuonne (osoittaa tuvan seinustaa.) Jos tuo ta niinkuin sopisi, olen vunteerannut, että tuonne se pannaan! (Osoittaa tupansa seinää.)

JUSU

Jaa-a. Sopii koettaa.

MYLLÄRI

Olen vunteerannut, että siitä se parhaiten tielle näkyy. Näkyykö se siitä tielle?

JUSU

Jopa jo näkyykin, jos vaan jommonenkin on.

MIKKO

Näkyy jos on näkyäkseen.

MYLLÄRI

Kun on, niin on, ja sillä hyvä!

PAAVO

(kantaa aitasta ison kyltin, johon on suurilla, kömpelöillä kirjaimilla kirjoitettu: »Mä olen Pentti-mylläri ja huoletoin on eloni.»)

Tässähän tämä otus nyt on! (laskee sen seinävierelle.)

MYLLÄRI

(katselee kylttiä, tyytyväinen hymy huulillaan.)

Mä olen Pentti-mylläri, ja huoletoin on eloni. Kun on, niin on, ja sillä hyvä! Maailman pitää tietämän, että minä olen mahtava mies!

PAAVO

Niinhän se on. Kun on rikas, niin ei tarvitse käydä nyrkit taskussa . . .

MIKKO

Mi on maailman tavara, lika, multa katoova . . . (kiipeää tikapuille.) Mihinkä paikkaan se syltty nyt pannaan?

MYLLÄRI

Kyltti, sanon minä, kyltti! Kuuletkos, kylttiä sinä tässä naulaat isäntäsi ovelle. Enemmän oikealle, enemmän oikealle; siihen passaa! Siihen juuri! Hyvä tulee!

(Paavo ja Jusu nostavat kyltin Mikolle, joka panee sen lyötyihin nauloihin riippumaan.)

5 KOHTAUS.

TONTTU

(katsoo myllyn luukusta.)

Kaunista ja somaa, ihan Pentti-ukon omaa!

MYLLÄRI

Näkyyköhän se tuosta tielle?

PAAVO

Jo toki! Ja pian siitä lääniin sana leviää, ja kansa kaikki sitä katsomaan rientää.

MYLLÄRI

Niinkö arvelet? Jaa, jaa! Kun on, niin on, ja sillä hyvä!

TONTTU

Kun on, niin on, ja sillä hyvä! (katsoo luukusta.)

6 KOHTAUS.

(Sanna tulee maantieltä perältä. Hänellä on selässä pieni jyväsäkki.)

SANNA

Siunatun hyvää päivää, isäntä!

MYLLÄRI

Jumal' antakoon! Jumal' antakoon! (katselee kylttiä, jonka rengit ovat saaneet paikoilleen.)

SANNA

Tahtoisiko isäntä olla hyvä ja jauhattaa nämä jyvät vielä tänään äidille, kun meillä on enää vaan yksi leipä.

MYLLÄRI

Vie säkkisi myllyyn! Huomenna saat!

SANNA

Kiitoksia hyvä isäntä! (Menee myllyyn, jonne Jusu ja Mikko menevät hänen jälestään, kantaen työkaluja.)

MYLLÄRI

Sellainen on maailma! Tuokin tyttö, kuinka tyhmä! Ei älynnyt mitään!

PAAVO

Mitäs lapsi vielä tämän maailman turhuudesta tietää! (kokoilee jällelle jääneitä työkaluja.)

SANNA

(tulee myllystä, niiaa isännälle:)

Hyvästi, isäntä! (Menee maantielle.)

MYLLÄRI

Hyvästi, hyvästi! (Katsoo hänen jälkeensä.)
Siivo tyttö, mutta typerä!

PAAVO

Ei hänen tiedä vielä typeryyttään! Ei ole kaikilla kielellä, mikä makaa mielellä, sanoo sananparsi. Ehkä ei tässä puhunut, mutta kylällä sitä paremmin kertoo. (Kantaa tavarat aittaan.)

7 KOHTAUS.

MYLLÄRI

(katselee maantielle.)

Kumma ja ihme! Ei näy yhtään ihmistä! Kyllä niitä muuten tässä virtana juoksee, mutta nyt ovat kuin lakaistut. Ei näy edes vaivasia, ei kulje edeskerjäläisiä. (Menee maantielle ja katselee kylttiä.) Mä olen Pentti-mylläri, ja huoletoin on eloni! Kun on, niin on, ja sillä hyvä. (Tulee takaisin pihaan.) Täytyy kutsua Leena katsomaan. (Menee tuvan ovelle, huutaa:) Leena, Leena! Tulepas vähän tänne!

8 KOHTAUS.

LEENA

(tulee tuvasta.)

No, joko se nyt on seinällä? Äläs huoli kun mä katson. (Menee katsomaan etäämpää.)

MYLLÄRI

(hymyilee tyytyväisenä.)

Jo on, jo on! Hyvä on? Luuletko sen näkyvän tielle?

LEENA

Totta mar se tielle näkyy. Johan toki! Näkisin minäkin hänet vaikka tuolle puolen lahden.

MYLLÄRI

(tyytyväisenä:)

Jokohan! Vaan sinulla onkin niin harvinaisen hyvät silmät.

LEENA

Ei kehuttavat, ei kehuttavat! (ottaa luudan ja menee tupaan.)

MYLLÄRI

Leena on viisas tyttö. Kyllä hän asiat paikalleen arvaa. (Katselee tielle.) Onko nyt maa niellyt kaikki ihmiset, kun tie on yhäkin tyhjä. Turhaanko olen kalliin kyltin seinälleni ripustanut, kun ei kukaan sitä edes näe. Sellaisille tolloille ei pitäisi varakkaampien mitään uhrata!

9 KOHTAUS.

PAAVO

(tulee aitasta.)

Minä ajattelin, että isäntä itsensä vuoksi, oman kuuluisuutensa tähden . . .

MYLLÄRI

(kiivastuu:)

Ajattelit! Ajattelit! Myllärin renki ei saa ajatella, ei saa ajatella!

PAAVO

Mutta täytyy kaiketi ajatella myllyssäkin.

MYLLÄRI

Niin, myllyssä! Siellä täytyy ajatella, että myllynratas tasaisesti pyörii ja kivet kunnolla jauhavat. Sitä olen minä koko elämäni ajatellut. Ja se on tuonut menestystä.

PAAVO

Mutta joskus täytyy ajatella sitäkin, että myllyn rataan navassa ei ole kylliksi rasvaal

MYLLÄRI

Rasvaal! Hitto viel! Siinä täytyy olla rasvaa. Siinä täytyy olla rasvaa; se on selvä.

PAAVO

Niin, mutta ajattelin . . .

MYLLÄRI

Ajattelit, ja taas ajattelit! Tyhimmät viisaan pääsi tuolla alituisella ajattelemisella. Ajat-

tele vähempi, niin pysyt arvossa ja kunniassa kaikkien kanssaihmistesi seassa! Minä en ole elämässäni ajatellut ja kuitenkin olen köyhästä myllärin rengistä kohonnut mylläriksi.

PAAVO

Mutta, isäntä hyvä . . .

MYLLÄRI

Ei tavua vastaan, sanoi muori Mikolle. Mene myllyyn, ja pane jyviä suppiloon! Kivet kolkuttavat tyhjinä. Minä menen vähäksi aikaa maata. Uni painaa luomiani. (Menee tupaan.)

PAAVO

Isännän neuvo voipi kyllä olla viisas ja hyvin harkittu; mutta minkäs niille ajatuksilleen tekee! (menee myllyyn.)

10 KOHTAUS.

(Sanna ja Annu tulevat maantieltä.)

SANNA

(tulee hiipien pihalle:)

Tuleppas katsomaan, enkö puhunut totta! Katso ihmettä ja kummaa! Katso kuinka kaunis!

ANNU

Mutta jos mylläri näkeel Se ottaa kiinni ja piiskaa!

SANNA

Älä pelkää. Tule pois vaan minun jälessäni.
Tule pois vaan, täällä ei ole ketään!

ANNU

(tulee katsellen arasti ympärilleen.)

Tuoko tuossa! Tuoko kiiltävä? (Viittaa kylttiä.)

SANNA

Niin, niin; se juuri. Ja nyt he ovat oikein herrasväkeä! Heilläkin on maalattu lauta ovella. Äiti sanoi, että sellaista on kaupungin herroilla-kin!

ANNU

Voi ihmettä! Jospa ottaisivat minut piiaksi, niin minä kauniisti varjelin, etteivät linnut saisi tuota (viittaa kylttiä) nokkia! Se on kai kalliskin?

SANNA

Kallis, hirveän kallis! Se maksaa paljon rahaa. Se maksaa monia satoja. Se on kyltti, sanoi äiti.

ANNU

Olisi lysti olla niin rikas! Silloin saisi leipää, perunoita, voita ja — kyltin.

SANNA

Niin, ja monta hametta ja kengät. Myllärin Leenalla kuuluu olevan neljä hametta! Kun mei-

dän äiti saa Leinosen liinat loukutetuksi, ostaa hän Leinoselta minulle vasikan nahkaa ruojussaappaiksi.

ANNU

Kuinka pitkävartisiksi?

SANNA

(osoittaa jalastaan.)

Näin, tähän asti.

ANNU

Tuleppas vielä lähemmäksi niin katsotaan kylttiä. (Menevät lähemmäksi.) Kas, kas! Mä olen Pentti-mylläri, ja huoletoin on eloni! Kuinka kaunista. Aivan kuin äidin virsikirjasta.

TONTTU

(katsoo luukusta.)

Kas, siellähän on naapurin Annu ja Kuusiston Sanna kylttiä katsomassa. Lapsia varten se laitos omansa onkin. Toivotan paljo iloa!

SANNA

Kuulitko jotain? Minusta kuului kuin joku olisi puhunut?

TONTTU

(hymyilee:)

Turhaa luuloa, pikku Sanna!

ANNU

En minä kuullut mitään. En mitään. (Menee lähelle Sannaa.) Mutta oletko kuullut, että täällä asuu oikea myllyn tonttu?

TONTTU

Ahaa! Vai niin!

SANNA

Olen toki. Se kuuluu asuvan myllyn rännissä; päivällä sitä ei näe. Mutta yöllä ovat monet sen nähneet.

TONTTU

Ohoo! Ketkä?

SANNA

Ja se kuuluu panevan jauhoja rikasten säkistä köyhien säkkiin . . .

TONTTU

Vai niin!

SANNA

Ja mylläri kuluu sitä syöttävän jouluyönä — —

ANNU

Minä en hirviäisi tonttua syöttää. En hirviäisi, vaikka olisi mikä!

TONTTU

Voi pikku Annu parkaa! (katoaa.)

ANNU

(kuuntelee:)

Joku tulee. Mennään pois!

SANNA

Se on kai mylläri. Häntä minä pelkään. (Lähtevät juoksemaan maantielle.)

II KOHTAUS.

(Näyttämö hetken aikaa tyhjänä. Etäällä perällä alkaa vihdoinkin näkyä kuninkaallista väkeä, jotka lähestyvät mylläriin mökkiä.)

AJUTANTTI

(tulee pihaan.)

Täällä, teidän majesteettinne, on ihana näköala. Saaria, salmia ja selkiä. Suvaitsetteko saapua tänne katselemaan.

(Hoviväki lähestyy, niiden joukossa kuningas.)

KUNINGAS

Kylläpä maksoi vaivan pysähtyä täällä hetken. Tämähän on ihmeellisen ihana ja rauhallinen tienoo. Täällä mahtaa elää onnellinen kansa. Haluaisinpa ihmisiäkin nähdä. Tuossahan on tupa. Missä ovat asukkaat?

AJUTANTTI

Pieni myllärin mökki, teidän majesteettinne, ainoastaan pieni myllärin mökki! Ja tuolla on mylly. Myllynkivien kolina kuuluu.

KUNINGAS

(menee myllyn luo ja katselee sitä; palajaa tuvan eteen.)

Mitä tämä on? (Lukee:) »Mä olen Pentti-myl-
läri ja huoletoin on elonil!» — Sepä vasta mies!
»Ja huoletoin on elonil!» Sitä en minä voi itses-
täni sanoa, vaikka olenkin kuningas.

AJUTANTTI

(kumartaa:)

Teidän majesteettinne!

KUNINGAS

»Ja huoletoin on elonil!» Haluaisinpa tuota
merkillistä miestä nähdä!

AJUTANTTI

Teidän majesteettinne!

KUNINGAS

(väelleen:)

Poistukaa kaikki tuonnemmaksi tästä pihasta!
Haluan itse puhutella onnellista mylläriä!

AJUTANTTI

Teidän majesteettinne! (Kuninkaallinen seurue poistuu. Ajutantti jää.)

KUNINGAS

(menee tuvan ovelle, raottaa sitä ja huutaa:)

Pentti mylläri, Pentti mylläri! Tule heti ulos!

MYLLÄRI

(tuvasta vihaisesti:)

Heitä säkkisi myllyyn ja pidä suusi kiinni, sillä minä makaan!

KUNINGAS

(peräytyen nopeasti.)

Oohoo! Semmoinen mies! Sepä oli komea vastaus kuninkaalle.

AJUTANTTI

Teidän majesteettinne! Sallittenko ehkä (aikoo mennä tupaan.)

KUNINGAS

(estää hänet.)

Ei, ei! Antakaa hänen olla! Minulle juohtuu jotakin mieleen. (Miettii.) Sellainen mies! (Miettii.) Oikein! Nyt jo tiedän. Me lähdemme nyt pois. Mutta parin tunnin perästä saat sinä palata tänne, ja tuoda minulta terveisiä huolettomalle Pentti-

mylläriille. Saammepa nähdä, onko hän kauan yhtä huoletoin!

(Kuningas lähtee ja hoviväki ympäröi hänet vilkkaasti keskustellen. Kaikki katoavat maantietä pitkin.)

12 KOHTAUS.

TONTTU

(luukusta.)

Hyvin kävi, sanoi varis, kun jokeen putosi.
(Katoaa.)

MYLLÄRI

(tulee tuvasta unisena ja tukka pörröllään.)

Häiritsevät uneni, senkin moukat ja mulikat! Jokainen minua työhön ajaa. (Katsoo tielle. Hieroo silmiään.) Mitä tämä on? Mitä? (Epätoivoisena, silmät pyöreinä päässä.) Elämä ja kuolema! Kuninkaan vaunut! Ymmärrätkö, vaivanen syntinen, tilasi? Kuninkaan vaunut ja elävä kuningas vaunuissa! Miehet hoi! Kaikki rengit, kaikki väkil Tulkaa avuksi hädässä! Tulkaa auttamaan! Kuningas on ollut täällä. Voi minua mieletöntä, voi, voi, voi!! (Heittäytyy penkille.)

Esirippu.

II NÄYTÖS.

Myllärin tupa. Ovi perällä ja vasemmalla. Penkit seinävierillä; pitkä pöytä perällä. Sen edessä rahi. Vasemmalla seinällä iso, vanhanaikuinen kellokaappi. Pari ikkunaa.

I KOHTAUS.

(Leena istuu oikealla kehräämässä. Paavo veistelee jauholapiota ovenpielessä vasemmalla.)

LEENA (laulaa:)*

Rientää koski, juoksee joutuen,
Samoin rientää ikä ihmisen.
Tuskin syntyi tänne maailmaan,
Kun jo haudan poveen lasketaan.

Lumihiude heikko, häilyvä,
Kaltaises on ihmiselämä,
Juur kun loistaa onnenloistehin,
Vaipuu kuolon kolkon majoihin.

---

* Kaiju soitto, kaiju katkera —.

PAAVO

Leena! Te olette niin surullinen tänään. Laulatte niin kauniisti, mutta niin surullisesti! Oikein tulee vesi silmiini, kun teitä kuuntelee. Ei kukaan osaa niin kauniisti laulaa kuin te. Miksi laulatte niin surullisesti? Leena! Mikä teitä vaivaa?

LEENA

Eipä juuri mikään — tahi miksipä en sitä sanoisi? Tietäväthän sen kaikki muutkin —

PAAVO

Arvailevat! Niin kyllä. Saanko minäkin arvata? Onko surunne isännän vuoksi?

LEENA

On, on niin!

PAAVO

Isäntä on muuttunut paljo viime päivinä. Lie neekö kipeä?

LEENA

Eikö tuo liene. Vaikka terve sanoo olevansa. Olen kysynyt: oletteko sairas, isä? Kiivaasti vastaa: en ole; mitä turhia kyselet! Mutta jos ruokaa eteen panee, ei syö; jos juomaa, ei juo. Maata panee illalla, mutta ei nuku. Kuulen kuinka yökauden kävelee edestakaisin ja puhelee itsekseen. Päivällä samaa tekee; pasteerailee ja pasteerailee ja päätänsä pitelee.

PAAVO

Oli paha, että se sotaherra pääsi yksin sen kanssa pakinoille. Luulen, että se sotaherra sen lumosi. Siitä asti on mies ollut vaivojen ja kurtustusten alla. Kyllä se sen lumosi, uskokaa pois!

LEENA

Lumosiko? Ei, eil! Ei isää voi lumota. Isällä on hyvät puoltajat. Isällä on omat tonttunsa ja haltijansa; haltijat ja tontut niin hyvät ja rakkaat; kyllä ne suojelee; ne on paremmat haltijat kuin kuninkaan linnan tontut.

PAAVO

Niinkö uskotte?

LEENA

Tiedän sen. Isä niitä kestitsee joulu-yönä. Niiltä on rikkautensakin saanut. Tontut täällä ovat kuin kotonaan. Yksi asuu myllynrännissä ja yksi asuu tuossa vanhassa kellokaapissa.

PAAVO

Tuossako?

LEENA

Siinäpä siinä! Äiti-vainaja sanoi sen kerran yöllä nähneensä. Sillä oli ollut harmaa nuttu, punaset sukat ja punanen myssy. Ystävällisesti oli hymyillyt äidille. Senvuoksi en usko, että isää

voi kukaan lumota. Ei edes kuninkaan lähettämä sotaherral!

PAAVO

Onko isäntä teille mitään kertonut tuosta sotaherrasta?

LEENA

Olen kysynyt, mutta ei isä kerro. Käskee vaan mennä askareille ja olla vaiti. Olen koettanut kuunnella, mutta isän puheet ovat niin sekavia. Hän kävelee vaan, pitelee päätään ja laihtuu.

PAAVO

Isäntä on muuttunut niin harvasanaiseksi. Ennen hän puheli aina minun kanssani. Nyt ei päästä puheilleen. Ennen kävi ahkerasti myllyssä. Nyt ei käy sielläkään. — Leena hyvä! Jos voisin niin haluaisin auttaa!

LEENA

Paavo! Sinä olet aina niin hyvä isälle ja minulle. Sinä tahdot auttaa! Mutta miten? Miten?

PAAVO

Rakas Leenal! Teidän tähtenne olen valmis kaikkeen. (Nousee, menee hänen luokseen.)

LEENA

(painaa päänsä alas.)

Paavo, pelasta isä, jos voit. Pelasta isä! Sinä

olet ymmärtäväinen; sinä olet viisas. Pelasta isä. Sinä voit sen tehdä. Minä luotan sinuun! (Antaa hänelle kätensä.)

PAAVO

(puristaa häntä kädestä:)

Leena! Sinun tähtesi tahdon vaikka kuolla! Jos vaan isäsi luottaa minuun, niin teen kaikki hänen tähtensä. Onhan hän sinun isäsi.

2 KOHTAUS.

(Eeva tulee perältä pärekori käsivarrella.)

EEVA

Hyvää päivää, Jumalan terveyttä!

LEENA

Päivää, päivää ja kiitokset hyvästä toivotuksesta. Samaa terveyttä toivotan itselleni!

EEVA

Kiitoksia, kiitoksia!

LEENA

Tulkaa peremmä ja painakaa puuta! (Eeva tulee pöydän edessä olevalle rahille istumaan.) Mistä vieraalla matka on?

EEVA

Tuolta minä torpalta laskeusin näreikön läpi. Tulin Möttösen muorin jauheita hakemaan.

LEENA

Vai Möttösen torpalta. Kuinkas Möttösellä voidaan?

EEVA

Kiitoksia kysymästä! Köyhä elää kuin märkä palaa. Leini on muorilla jalassa. Ei pääse omin neuvoin paikalta päkähtämään.

LEENA

Vai niin; vai on muorissa leini. No, mitäs muuta kuuluu?

EEVA

Kuningas kuuluu viikon varrella Möttösellä käyneen. Oli antanut muorille kultakolikon. Siitä sai Möttösen muori kunnollisen taikakalun. Jo oli sillä Leinosen pojan jalasta ajoksen parantanut.

LEENA

Vai sai muori kuninkaalta kultakolikon. No, voi ettei se omaa jalkaansa sillä paranna!

EEVA

Ei kuulu omaan tautiin tepsivän. Saa vaan

leinin kanssa itse hautaa kohti vaeltaa. — Niin, onkohan ne Möttösen jauheet valmiina? (nousee.)

LEENA

Eiköpä ne liene. Kyllä kai ne saapi tuolta myllyn puolelta.

EEVA

Kiitoksia ja hyvästi talo jääkään, paremmin talonväki!

LEENA

Terveyttä itsellenel

PAAVO

(seuraa Eevaa.)

Minä lähden myllyyn antamaan Möttösen pussin.

3 KOHTAUS.

LEENA (laulaa:)

Rientää koski, juoksee joutuen,
 Samoin rientää ikä ihmisen.
 Tuskin syntyi tänne maailmaan,
 Kun jo haudan poveen lasketaan.

Voi, voi tätä elämätä! Mikähän tästä lopuksi tulee. Mitähän se sotaherra onkaan sanonut isälle? Ja missä on isä nyt? Lupasi aikaisin palata, eikä

vielä tule. Turha oli isän tietäjiin lähteä. En luule, että tietäjät auttavat. Pettävät vaan. — Ja kuninkaan puolta ne tietäjätkin pitävät. Kuningas on vielä rikkaampi kuin isä. Semmoista se on kun suututtaa kuninkaan. Kuningas on kaikessa mahtavampi. Kuninkaalla on enempi haltijoita ja linnan haltija on mahtavampi kuin myllyntonttu. — Taisipa isä myllyntonttuakin suututtaa, kun pani kyltin ovelle. Tonttu ei pidä ylpeistä ihmisistä. (Menee rukin ääreen ja alkaa laulaa:)

Lumihiude heikko, häilyvä,
 Kaltaises on ihmiselämä.
 Juur kunⁿⁱloistaa onnenloistehin,
 Vaipuu kuolon kolkon majoihin.

4 KOHTAUS.

JUSU

(tulee peräovesta, menee pöydän taakse istumaan.)

Mitäs virttä sinä täällä veisaat?

LEENA

Ilmanpahan vaan! Luulin jo isän tulevan.

JUSU

Joko tuli lapselle isää ikävä?

LEENA

Eipä tuota tiedä itsekään.

JUSU

Että mikäkö vaivaa?

LEENA

Niinpä juuri.

JUSU

Taitaapa tässä totisesti pian tulla tosi-ikävä,
kun talo jääpi ilman isäntää!

LEENA

(hämmästyen.)

Kuinka niin? Mitä sillä tarkoitat?

JUSU

Kuulin juuri tuolla naapurissa, että kuningas
on päättänyt, että sinun isäsi mestataan. Tämä
on rangaistus siitä röyhkeydestä, jota isäsi on
kuninkaalle osoittanut hänen tässä talossa käy-
dessään. Sitä oli sotaherra täällä käynyt isällesi
sanomassa . . . Niin, mitä katsot? Mestataan!
Paloitellaan! Ymmärrätkö?

LEENA

Mestataan? Minun isäni?

JUSU

(paneet tupakkata piippuun:)

Niin, niin! Aivan niinkuin sinulle sanoin. Isäsi mestataan ja tämä talo jää ilman isäntää. Niin — kukapa tietää — ehkä kuningas ottaa koko tämän talon ja myllynkin; kun ei ole miehistä omistajaa.

LEENA

Miehistä omistajaa! Mutta talohan on isän ja jos isä kuolee, niin minun . . .

JUSU

Sinä et ole mies!

LEENA

Mutta, mutta . . . minä sanon kuninkaalle totuuden . . .

JUSU

Vähät siitä, mitä sinä sanot! Kuten minä sanoin: isäsi mestauksen jälkeen ei ole miehistä miestä tässä talossa. Sinä tosin olet ainoa perillinen niin jotta tuota . . .

LEENA

Ainoa perillinen . . .

JUSU

Niin, ainoa perillinen. Ja jos sinulla olisi sulhanen, niin ehkäpä kuningas suostuisi jättämään myllyn hänelle.

LEENA

Sulhanenko?

JUSU

Niin, sulhanen. Niin ajattelin tässä (nousee pöydän takaa ja lähestyy Leenaa) ajattelin tässä, jos tahtoisit ottaa minut isännäksi tähän taloon?

LEENA

Isännäksi?

JUSU

Niin, isännäksi, aviomieheksesi?

(Kellokaapista kuuluu kolinaa.)

LEENA

Sinut? Isännäksi? Aviomiehekseni? (nousee.)

JUSU

Niin, ota minut, Leena! Minä hoidan myllyn ja sinut! (Tavoittaa Leenan käsiä.)

LEENA

(pakenee häntä.)

Sinut? En koskaan! En ikinä! En tässä maailmassa!

JUSU

(vihaisena.)

Senkin heilakka! Viimeisen kerran kysyn sinulta: otatko vai et? Tiedä, että parin päivän perästä ei mylly enää ole sinun. Siis: otatko vai et?

5 KOHTAUS.

MYLLÄRI

(tulee perältä. Vanhentunut, harmaantunut, laihtunut.)

Rauha talolle!

LEENA

(juoksee häntä vastaan:)

Rauha itsellesi! Rakas isä, onni että tulit!
Olen sinua ikävöinyt.

MYLLÄRI

Hyvä on. Hyvä on. (Menee istumaan.) Käyppäs
Leena hakemassa raitista vettä lähteestä. Minua
niin janottaa.

LEENA

Menen heti isä. (Lähtee peräovesta.) Tuon
tuossa paikassa!

JUSU

(paneet tupakkaa piippuun vasemmalla.)

Mitäs kylältä päin kuuluu?

MYLLÄRI

Mikäs tupakan aika nyt on?

JUSU

Minulla on nyt tupakan aika!

MYLLÄRI

Vai niin! (Ivalla.) Vai niin! Mikäs aika minulla on?

JUSU

Kai pian lähdön aika!

MYLLÄRI

Huuti poika! Älä ärsytä minua! Huomaan nyt selvästi, että olen pitänyt sinua liian kauan talossa.

JUSU

Kauan tahi vähän, samapa se. Jään tänne vielä teidän jälkeennekin!

MYLLÄRI

Olet roisto luonnoltasi! Oikea heittiö! Et sovi mylläriksi. Myllärin täytyy tehdä kaikille oikein. Mylläri on uskotun tavaran haltija. Sinä olet huono mies. Sinä et mylläriksi kelpaa!

JUSU

Saadaanpahan nähdä!

MYLLÄRI

Sitä et sinä saa nähdä.

JUSU

Ohoo! Ette te, mutta minä.

MYLLÄRI

Mene työhösi!

LEENA

(tulee perältä.)

Tässä on hyvää vettä. Kävin lehtolähteeltä hakemassa. (Ojentaa tuopin.)

MYLLÄRI

Kiitos! (Juo ja antaa sitte tuopin takaisin.)
Hyväpä se oli! Kiitokset vaan!

JUSU

(Leenalle.)

Tuoppas minullekin!

LEENA

(panee tuopin pöydälle.)

Ota itsel! En ole passarisil!

JUSU

Odotahan hiukkasen, kanasenil! (menee vasemmalle.)

6 KOHTAUS.

MYLLÄRI

Huono mies tuo Jusu, huono mies! Liian kauan on ollut talossa. Kun tulee kekri, pois

saa mennä. Liian kauan on saanut tässä talossa olla!

LEENA

Se on oikein isä. (Menee rukkinsa ääreen.) Koska se isä lähtee?

MYLLÄRI

(on istunut mietteissään hetkisen, säpsähtää.)

Sanoitko mitä?

LEENA

Niin että koska se isä lähtee?

MYLLÄRI

Minnekkä niin?

LEENA

Sinneppä kuninkaan hoviin.

MYLLÄRI

Huomenna, huomenna; ennen auringon nousua . . . (Alkaa kävellä lattialla edes ja takaisin; pitelee päätään.)

LEENA

(katselee häntä säälien, ottaa sitte perunakopan nauhasta ja menee peräovesta ulos.)

Isä parka, isä parka!

7 KOHTAUS.

TONTTU

(pistää päänsä kellokaapin luukusta.)

Murheellinen mies, apu lähellä kukaties!

MYLLÄRI

(kävelee edes ja takaisin.)

Mitenkä taas sanat kuuluivat?

TONTTU

Pahemmin kuin yhdellekään myllärille . . .

MYLLÄRI

Pahemmin kuin yhdellekään myllärille ennen minua on käynyt . . . Kuningas panee minulle kolme kysymystä . . . ja jos minä en osaa niihin vastata, niin . . . Jospa vaan uskaltaisin hypätä myllyn ränniin . . .

TONTTU

Jaa, siitä on kysymys.

MYLLÄRI

Jospa vaan uskaltaisin hypätä myllynränniin. Mutta vesi on siellä niin märkää ja kylmää. Pahemmin kuin yhdellekään myllärille. Vesi on mustaa ja kylmää. — Ihmiset puhuvat, että mesta-

taan — paloitellaan. Jospa vaan uskaltaisi hypätä myllynränniin . . . mutta vesi on niin kylmää . . .

TONTTU

Mestataan?

MYLLÄRI

(pysähtyy.)

Kuka puhuu?

TONTTU

Mestataan?

MYLLÄRI

Kuka puhuu? Kuka täällä on? — — Joku varmaan puhui. Kuulin äänen. (Katsoo tuvan ovesta.) Kuka siellä? (Tulee tupaan.) Ei ketään! Kuulin kuitenkin äänen. (Menee vasemmalle. Katsoo ovesta.) Onko siellä ketään?

PAAVO

(tulee tupaan.)

Olen täällä minä; ei ole muita.

MYLLÄRI

Sanoitko jotain?

PAAVO

En ole mitään puhunut puoleen tiimaan.

TONTTU

Se on tosi! (Katoaa.)

MYLLÄRI

Onko myllyssä käynyt muita?

PAAVO

Ei ole puoleen tiimaan.

MYLLÄRI

Hyvä on. Mene vaan askareillesi. En sinua tarvitse.

PAAVO

(arastellen.)

Isäntä!

MYLLÄRI

Mitä tahdot?

PAAVO

Tahtoisin kysyä . . . Onko isäntä kipeä?

MYLLÄRI

Ei ole vaaraa mitään!

PAAVO

Mutta mikä sisässä liikkuu, se päältä näkyy.
Te ette ole ennallannel!

MYLLÄRI

Sinä ajattelet turhia. Minä kyllä paranen.
Jahka aika tulee. Mene vaan myllyyn ja pidä
huoli asioista!

PAAVO

Onko se totta, kun ihmiset kertovat, että isäntä on kutsuttu kuninkaan hoviin?

MYLLÄRI

Totta on! Totta on! (Alkaa kulkea edes ja takaisin.) Totta siinä juorut kertovat.

PAAVO

Meneekö isäntä sinne jo piankin?

MYLLÄRI

Huomenna, ennen kukon laulua!

PAAVO

Meneekö isäntä sinne mielellään?

MYLLÄRI

Minäkö? Minäkö mielelläni kuninkaan hoviin? Eihän tokil Ehei! Kuka hyvä ihminen sinne mielellään menisi? Mutta kun tuli minulle kuninkaan käsky!

PAAVO

Vai on isäntää käsketty!

MYLLÄRI

On käsketty. Etkö sinä sitä tiedä. Koko maailmahan siitä puhuu!

PAAVO

En usko kulkupuheita, enkä kerro salaisuuttal
Ne ovat tapojani.

MYLLÄRI

(pysähtyy hänen eteensä.)

Vai niin. No kuule sitte: Sotaherra kävi minut
käskemässä kuninkaanhoviin. Siellä kuningas
asettaa minulle kolme kysymystä ja jos en minä
niihin voi vastata, käypi minulle huonommin kuin
yhdellenkään myllärille ennen minua on käynyt.
Ymmärrätkö! Huonommin kuin yhdellekään
myllärille ennen minua on käynyt. — Ja kuinka
minä kuninkaan kysymyksiin vastaan, Paavo,
kuinka?

PAAVO

Sitä en osaa sanoa, ennenkuin kysymykset
kuulen.

MYLLÄRI

(tarttuu Paavoon.)

Ymmärrätkö! Huonommin kuin yhdellekään
myllärille . . .

PAAVO

Odottakaapas hiukan, kunhan ajattelen.

MYLLÄRI

Odotan, odotan!

PAAVO

Tunteeko kuningas teitä?

MYLLÄRI

Kuningasko? En luulisi hänen tuntevan — ja jos tunteekin, ei kuitenkaan armahda!

PAAVO

Ilman minä vaan aikojani. Ajattelin tässä vähäsen itsekseni, että jos niinkuin tuota minä lähtisinkin sinne kuninkaan puheille.

MYLLÄRI

Mitä puhut? Kuulinko oikein? Mitä tarkoitat? — S i n ä k ö? — Ja minä?

PAAVO

Te jäisitte myllyyn.

MYLLÄRI

Puhutko totta? Sinä lähtisit ja minä jäisin? (Ihastuneena.) Paavo, ystäväni! En tiedä, kuinka sinut palkitsisin. (Ajatellen.) Mutta jos sinulle pahasti käy?

PAAVO

Ei pahemmin kuin teille voisi käydä. Olen valmis.

MYLLÄRI

En voi puhettasi uskoa. Puhut leikkiä.

PAAVO

Puhun täyttä totta. Ei suinkaan leikillä hirteen mennä. Minä olen valmis heti lähtemään kuninkaan hoviin ja koetanpa vastata siellä kuninkaan kysymyksiin parhaani mukaan.

MYLLÄRI

(syleilee häntä.)

Ystäväni, pelastajani! Minut autuaaksi teolasi saatat. Haltijat sinua siunatkoot! Mene onnellisesti, tule onnellisempänä takaisin.

PAAVO

Lähden heti kuninkaan luo ja teen minkä voin.

MYLLÄRI

Pane parasta päällesi. Minun kirkkonuttuni saat ja vaarivainaan korkean hatun.

PAAVO

En ota pyhäpuhua. Näillä tamineilla menen. Tällaisena kuningas minut parhaiten mylläriksi tuntee.

MYLLÄRI

Onneni pelastaja! En sinua koskaan kyllin palkita voi. Niin monta säkkiä palkaksesi saat, kun kerran talostani lähtiessä mukaasi ottaa voit! Muista sanani. Niissä pysyn.

PAAVO

Palkasta ei puhuta ennenkuin työ on tehty. —
Mutta parasta lienee, että lähden heti matkalle,
sillä kuningas ei asukaan lähimmässä naapurissa.
Ja vähemmän saappaani kuluu, kun saan hitaam-
min kävellä. Vai mitä isäntä arvelee?

MYLLÄRI

Lähde, lähde, jos vaan mielesi tyynenä pysyy
ja matkaasi rauhassa jatkaa voit.

PAAVO

Menkää panemaan jyviä suppiloon, minä en
enää jouda. — Hyvästi, isäntä!

MYLLÄRI

Hyvästi! (syleilee häntä.) Hyvästi! Hyvästi!
(Paavo menee peräovesta. Mylläri kävelee iloisen
näköisenä edes ja takaisin. Hyräilee itseksensä.)

8 KOHTAUS.

MYLLÄRI

Mikä onnen potkaus! Kävi miten kävi! Paavo
on rohkea poika! — — Jaa, jaa. Kun on, niin on,
ja sillä hyvä!

LEENA

(perältä, perunakoppa kädessä.)

Hui, miten siellä tuulee kylmästi. Johan nyt tulee talvi keskellä kesää, halla aivan heinäkuussa.

MYLLÄRI

Kyllä aina lämmin kylmää seuraa, ilo surun jälkeen saapuu. Leena lapseni! Pane perunoita tulelle. Minulla on nyt kova nälkä.

LEENA

Nälkä! Ei paremmasta apua. Mistäs se nyt niin äkkiä tuli? (Tarkastaa isäänsä.) Mikä teidän nyt on? Onko kuningas ollut täällä?

MYLLÄRI

Ei, mutta Paavo läksi kuninkaan hoviin. Hän kyllä siellä suoriutuu. Hänessä on vähän salaista viisauden vikaa!

LEENA

Niin on. Mutta jos kuitenkin . . .

MYLLÄRI

Ei pelkoa! Pane pata tulelle. (Menee vasemmalle.)

LEENA

(ottaa kiulun ja kaataa perunat siihen. Menee ulos
peräovesta.)

Voi, mutta se Paavo, se Paavo!

(Kellokaapin ovi aukenee ja sieltä juoksee esiin
pieniä tonttuja, jotka alkavat tanssia lattialla.)

Esirippu.

III NÄYTÖS.

Kuninkaan juhlasali. Vasemmalla kuninkaan istuin ja sen molemmilla puolin muutamia kauniita tuoleja. Perällä pystykuvia, kukkasia, erilaisia istuimia ja suuri ovi. Oikealla istuimia ja pilareja. Kaksi sotilasta seisoo vahtina oven molemmin puolin.

I KOHTAUS.

I:NEN SOTILAS

Tiedätkö, veli hyvä, mikä juhla täällä nyt tulee?

II:NEN SOTILAS

En ole sitä selville saanut, vaikka olen koettanut. Mutta kovassa touhussa täällä ollaan. Ja salaperäistä on kaikki. Kyllä täällä nyt on jotain merkillistä tulossa.

I:NEN SOTILAS

Tallirenki on saanut käskyn kiilloittaa hevosten kaviot ja pestä juhlavaunujen pyörät.

II:NEN SOTILAS

Ja puiston käytävät on tänäamuna aikaisin uudelleen hiekoitetut. Arvaan siitä, että odotetaan hienoja vieraita.

I:NEN SOTILAS

Kaikkien tulee olla tänään juhlapuvussa ja kyökissä valmistaa juhlamestari hienoja ruokia. Tänne asti tunkeutuu herkullinen paistin haju.

II:NEN SOTILAS

Tosiaankin tunnen sen jo sieramissani. Luulenpa sen olevan herkullisen härkäpaistin hajun.

I:NEN SOTILAS

Herkkuaittojen ja viinikellarien avaimet on tuotu esiin. Ylimmäinen juomanlaskija niitä pihassa juuri helistelee.

II:NEN SOTILAS

Tosiaankin kuulen avainten helinää. Kyllä nyt on merkillistä tekeillä.

I:NEN SOTILAS

Narrillakin on aivan ihka-uusi puku. Mitähän sekin tietää. Muutoinhan hän aina on repaleissa, kun muut ovat hienona; että muka eroaisi paremmin muista; kun on viisas olevinaan.

II:NEN SOTILAS

Mutta onkin se usein muita viisaampi. Muistatko kerrankin . . .

2 KOHTAUS.

NARRI

(vesikannu kädessä.)

Minunko pitää kastella kukkasia? Muilla ei muka ole aikaa. Onko minulla aikaa? Ei. Minulla on vähemmän aikaa, kuin kellään ihmisellä koko tässä suuressa hovissa. Kuka olen minä? Minä olen kuninkaan omatunto. Minä olen korkeampi kuin kuningas. (Laskee kannun maahan. Istuu lattialle.) Sietääpä hiukan mieltä tätä minun asemaani. — Minä olen kuninkaan omatunto. Minä olen kuninkaan neuvonantaja. Mitä se merkitsee? No, kuningas kysyy, minä käsken ja kuningas tekee juuri niinkuin minä käsken . . . paitsi siinä, jossa hän ei tee niinkuin minä käsken. (Miettii.) Valtani on siis rajoitettu. Kuningas ei todellakaan aina tee niinkuin minä käsken. — Tänäkin aamuna vastusti hän minua. Ja tämä juhlallisuus on ilman minua toimeen pantu. — Nyt minut lähetetään kukkia kastelemaan. Onpas sekin virka! Kuningas sanoo: »Mene narri, kastele kukkani! Muilla ei ole aikaa!» Ja minä menen, nöyränä kuin kissa. Miksi en sanonut: Herra kuningas! Minulla on leini sääressä. En voi kukkia kastella.

Miksi en? Siksi, että minä olen tyhmä. (Itselleen.)
 Sinä olet pöllöpää, Pelle Rimpiläinen! Sinä olet
 liian alamainen, liian nöyrä! Et pääse koskaan
 kuninkaaksi. Saat ikäsi olla kuninkaan omanatun-
 tona! (Nousee lattialta.) Ohhoh! (Sotilaille.) Päi-
 vää veljet! Mitä kyynäriä odotusta maksaa? Sillä
 on kaiketi sama hinta kuin minun toimellani.
 Ylen korkea ja ylen matala, riippuu taivaan ja
 maan välillä. (Rupeaa kukkia kastelemaan.)

KUNINKAAN TYTÄR

(tulee oikealta.)

Missä on Pelle Rimpiläinen? Onko hän täällä.
 (Sotilaat tekevät kunniaa.) Päivää pojat!

SOTILAAT

Terveyttä teille prinsessa!

KUNINKAAN TYTÄR

Missä on Pelle Rimpiläinen? Olihan Pelle
 juuri täällä. (Huutaa:) Pe-e-l-lee! Pe-e-l-l-e-e!

NARRI

(tulee esiin kukkien takaa.)

Mitä teidän armonne suvaitsee käskeä?

KUNINKAAN TYTÄR

Tiedätkö, Pelle, mitä merkillistä täällä on
 tekeillä?

NARRI

Tietysti. Tietysti minä tiedän. Kuningas matkustaa ensi viikolla Kolinvuorelle, kapteeni Viitonen nimitetään ensi vuonna everstiksi, eversti Mankosesta tehdään ministeri, kuningatar on...

KUNINKAAN TYTÄR

(keskeyttää.)

Ei, ei — en sitä tarkoittanut! Mutta mitä tapahtuu tänään? Mitä tapahtuu tänään?

NARRI

Tänään? Aivan oikein! Tänään on suuret pidot, hyvää ruokaa ja juomaa, soittoa ja tanssia...

KUNINKAAN TYTÄR

Sinä et ymmärrä minua, Pelle Rimpiläinen!

NARRI

Kyllä minä ymmärrän, vaikka en ole ymmärtävinäni! Minusta on turhanpäiväistä, että teidän armonne puhuu niin vanhoista asioista, kuin tämänpäiväisistä! Majesteetti tarkoittaa tuota myllärin juttua!

KUNINKAAN TYTÄR

Sitä juuri.

NARRI

Se on ikävä juttu. Säälän mylläriä, sillä en voi häntä auttaa. Mitä pahaa mylläri oikeastaan on tehnyt?

KUNINKAAN TYTÄR

Hän vastasi röyhkeästi isälleni, kuninkaalle, ja oli seinälleen asettanut komean kyltin, johon oli kirjoitettu: »Mä olen Pentti-mylläri ja huoletoin on eloni.» Mutta tänään aikoo isä panna hänet oikein piukalle!

NARRI

Kelpaapa sitä miestä nähdä, joka on uskaltanut sanoa vastaan väkevämpäänsä. Hän ei ainkaan ole kyntänyt toisten vasikoilla.

KUNINKAAN TYTÄR

Kuka sitte kyntää toisten vasikoilla?

NARRI

Onhan niitä maailmassa monen arvoisia ihmisiä, jotka toisten vasikoita käyttävät oman auransa edessä. Mutta Pentti-mylläri ei varmaankaan kuulu niihin. Hauska on tosiaankin sitä miestä nähdä!

KUNINKAAN TYTÄR

Isäni, kuningas, kertoi, että Pentti-mylläri on jauhoissa kuin makasiinirott! Eikähän se

ihme ole. Hänellähän ei kuulu koskaan olevan muuta seuraa, kuin jauhosäkkinsä. Eikö se ole surkeata?

NARRI

Niin, se on miltä kannalta asiata arvostelee. Jauhosäkit eivät maailmassa olekaan huonointa seuraa. Niistä ei ainakaan ihminen itseensä mustaa . . .

KUNINKAAN TYTÄR

Pelkään hirveästi, että myllärielle käypi pahoin. Hän ei voi suoriutua pälkähästä. Siitä olen varma. Isäni, kuningas, on paneva hänen jauhoisen päänsä pyörälle.

NARRI

Toivon toiselle riitapuolelle hyvää, enkä voi toisellekaan pahaa toivoa, (menevät molemmat oikealle) sillä oikeastaan on tämä asia . . .

3 KOHTAUS.

I:NEN SOTILAS

Siinä sen nyt kuulit! Juorut ovat siis tosia. Kaikki valmistukset ovat kuuluisaksi tullutta mylläriä varten.

II:NEN SOTILAS

Vähällä tosiaan sai se mies nimensä kuuluksi! Ei tarvinnut ikäänsä työtä tehdä. Niin se onni

muutamia potkasee. Koko valtakunta puhuu tänään vaan Pentti-mylläristä. En ole huhuja uskonut, enkä ole itse niitä eteenpäin vienyt. Mutta nyt korvillani kuulin, että kaikki on totta, mitä naiset nurkissa kuiskuttelevat.

I:NEN SOTILAS

Oletko muuta miehestä kuullut?

II:NEN SOTILAS

Kerrottavan kuulin, että mies on ikänsä elänyt myllyssään kotipuron varrella; tuskin lie koskaan veräjätä etempänä käynyt. Oikea metsäkarhu . . .

I:NEN SOTILAS

Sen arvaa, että luontoa täytyy miehellä olla, kun rohkenee voimaa vastaanpanna! Hiljaa! Joku tulee!

(Sisälle tulee kaksi palvelijaa komeissa puvuissa. He kantavat huoneen perälle tuomarin-pöydän ja asettavat sen päälle papereita. Sitte hakevat he suuren punaisen maton, jonka asettavat oikealle kuninkaan istuimen eteen. Poistuvat äänettöminä.)

I:NEN SOTILAS

Pian alkaa leikki. Olenpa aika tavalla jännityksessä.

II:NEN SOTILAS

Niin minäkin. Enpä ole elämässäni halunnut niin ketään ihmistä nähdä, kuin nyt Pentti-mylläriä.

I:NEN SOTILAS

Aijon olla sekä silmänä että korvana! Kun vaan polveni kannattaisivat. Merkillinen heikkous valtaa jalkajäntereeni.

II:NEN SOTILAS

Tämä ottaa terveyteen! Huomaan, miten hikoilen. Odotus on aina vaikein!

4 KOHTAUS.

(Suuri ovi perällä avataan. Kuninkaallinen seurue saapuu saliin. Edellä kulkee kaksi pientä poikasta kantaen kukkaiskoreja. Sitte tulee kuningas ja kuningatar, jotka istuutuvat paikoilleen. Pienet pojat asettuvat heidän molemmille puolilleen. Kuninkaan jälestä tulee saliin kuninkaan tytär, ministeri, hovimestari, ylimäinen kokki, ylimäinen juomanlaskija, tallirenki, narri, kuninkaan räätäli, hovirouvia, palvelijoita ja muuta kansaa.)

KUNINGAS

(kääntyen ministeriin.)

Ovatko kaikki asiat järjestyksessä ja ovatko kaikki minun määräykseni pantu käytäntöön!

MINISTERI

(astuu esiin ja kumartaa syvään.)

On teidän majesteettinne!

KUNINGAS

Onko asianomainen syytetty Pentti-mylläri saapunut hoviin?

MINISTERI

On teidän majesteettinne! Hän odottaa armollista kutsuane etuvarustuksen vartiosalissa.

KUNINGAS

Ministeri on siis valmis tehtäväänsä suorittamaan?

MINISTERI

Olen teidän majesteettinne!

KUNINGAS

(kääntyy hovimestarin puoleen.)

Hovimestari!

HOVIMESTARI

Tottelen, teidän majesteettinne!

KUNINGAS

Hovimestari! Menkää heti hakemaan syytetty tänne minun eteeni!

HOVIMESTARI

Tottelen, teidän majesteettin! (Menee perä-
ovesta.)

KUNINGAS

Koetuksen hetki on tullut. Pian saa minun
hovini nähdä miehen, joka on merkillisin minun
valtakunnassani. Hänellä ei koskaan ole ollut
mitään huolta eikä surua.

NARRI

Suurenmoista, ihmeellistä! Tämä on elämäni
merkillisin päivä.

KUNINGAS

Pyydän läsnäolevia huomaavaista kunnioi-
tusta osoittamaan, kun syytetty saapuu sisälle.

NARRI

Tietysti. Elämän viimeisellä retkellä on re-
hellistä miestä aina enimmäen kunnioitettu.

5 KOHTAUS.

(Ovet avautuvat perällä ja sisälle astuu mylläriin
Paavo, ajutantin ja hovimestarin saattamana. Aju-
tanti ja hovimestari rientävät kumartamaan kunin-
kaalle. Paavo seuraa heidän jälestään ja kumartaa
kuninkaalle kömpelösti, mutta syvään.)

PAAVO

(katselee ympärilleen.)

Onpas täällä väkeä kuin helluntain epistolassa.
Mutta kaikki ovat kaiketi täällä yhtä hyviä.

KUNINGAS

Onko syytetty saanut kutsuni?

PAAVO

On tietysti. En suinkaan minä muuten täällä olisi.

NARRI

Aijail! Itsepäinen mies. Seisoo omissa saappaissaan.

KUNINGAS

Ministeri Korkeakorko! Tehkää tehtävänne!

MINISTERI (astuu keskelle lattiata, kumartaa kuninkaalle, kuningattarelle sekä koko hoviväelle ja pitää juhlallisesti seuraavan puheen:)

»Quo usque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? Quam diu etiam furor iste tuus eludet? Quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? Nihilne te nocturnum praesidium Palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil concursus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque move-

runt? Patere tua consilia non sentis? Constrictam iam omnium horum scientia teneri coniurationem tuam non vides? Quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus haec intellegit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? Immo vero etiam in senatum venit, fit publici consilii particeps, notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum. Nos autem, fortes viri, satis facere rei publicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci iussu consulis iam pridem oportebat, in te conferri pestem istam, quam tu in nos machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Ti. Gracchum, mediocriter labefactantem statum rei publicae, privatus interfesit: Catilinam, orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, nos consules perferemus?»

(Puheen pidettyään, kumartaa ministeri syvään kuninkaalle, kuningattarelle ja sitten koko hoville.

Tämän jälkeen vetäytyy hän sivulle.)

KUNINGAS

(kääntyen Paavoon.)

Mitä syytetyllä on ministerini lausuntoon vastattavaa?

PAAVO

(astuu keskelle lattiaa, kumartaa kuninkaalle, kuningattarelle ja hoviväelle. Oikaisee itsensä suoraksi, asettaa jalkansa levälleen ja puhuu reippaasti katsellen kuningasta suoraan silmiin:)

»Mylllyrum, jauhorum, kivelaarum, hienoorum, ukkoluurum, kukkoluurum, menomuurum, reki-laarum, renkipaarum, valokuurum, henkimuurum, erosiirum, menopiirum, sinkuliirum sik!»

(Nyt kumartaa Paavo kuningasta, kuningatarta ja kuninkaan tytärtä, sekä menee syrjään, kuten oli nähnyt ministerin tekevän. Hoviväkeä naurattaa.)

KUNINGAS

Tuokaa syytetty eteeni! (Hovimestari taluttaa Paavon esiin.) Syytetty! Koetuksesi alkaa nyt. Sinun tulee nyt vastata kolmeen kysymykseen. Mutta mieti tarkkaan ennenkuin vastaat. Sillä jos et vastaa oikein, käypi sinulle hullummasti kuin yhdellekään myllärielle maailmassa on ennen sinua käynyt. Kuule siis tarkoin kysymys ja vastaa minulle: **K u i n k a m o n t a h i e k a n j y v ä ä o n m e r e s s ä ?**

(Koko hovi näyttää pelästyneeltä. Paavo miettii, ottaa liitupalan taskustaan ja alkaa sillä piirrellä lattiaan kummallisia kuvioita ja viivoja, aivan samallaisia, kuin hän myllyssä piirtelee säkkien kylkiin. Vähän ajan perästä nousee hän ylös, katsoo kuningasta silmiin ja näyttää varmalta.)

PAAVO

Seitsemän tuhatta miljoonaa viisisataa kolmekymmentä seitsemän!

KUNINGAS

Kuinka? Onko se ihan varmaa?

PAAVO

On se! Ja jollei herrasväki sitä todeksi usko, niin saapi tuo herra, joka täällä puhui niin verrattoman kauniisti, laskea sen uudelleen. Silloin saapi hänkin nähdä, että tämä minun laskuni on oikea.

NARRI

Mylläri on selvästi viisaan miehen serkku.

KUNINGAS

(hiljaa kuningattarelle.)

Tuo ei ollut hullumpata! — (ääneen.) — Oletko jo valmis vastaamaan toiseen kysymykseen?

PAAVO

Antakaa tulla vaan!

KUNINGAS

Tämä on vaikea kysymys. Kuuntele tarkkaan. Kuinka pitkä on matka maasta taivaaseen?

PAAVO

Jaa-a! Maasta taivaaseen on matkaa vaan yksi polven mitta.

KUNINGAS

Kuinkas sinä niin voit sanoa?

PAAVO

Sentähden, kun sanassa sanotaan, että luoja loi taivaan istuimeksensa ja maan astinlaudakseen.

(Kuningas ja kuningatar vetävät suutansa nauruun.

Koko hovi on tyytyväisen näköisenä.)

NARRI

Mylläri on varmasti viisaan miehen veli! Jauhosäkit ovat hyvää seuraa! Varteenotettava tulevaisuudessa. Mylläri ei ole tyhmäl

PAAVO

Ei tok! (katsoo pitkään narriin.)

KUNINGAS

(nousee seisomaan, nostaa valtikkansa korkealle ja sanoo juhlallisella äänellä:)

Syytetty! Nyt tulee sinun vastata viimeiseen kysymykseen, ja se on vaikein kaikista. Mutta jollet sinä vastaa oikein, käypi sinulle hullusti. Oletko siis valmis?

PAAVO

Tässä seison. Ei tuo kysymys miestä kummempilie, herra kuningas.

KUNINGAS

Saat mieltä ja punnita, ajatella ja aprikoida!
— Kuule siis kysymys: mitä minä nyt ajattelen?

(Hoviväki pelästyy.)

PAAVO

(ojentaa selkensä suoraksi, astuu ihan kuninkaan eteen ja lausuu iloisella ja kovalla äänellä:)

Herra kuningas! Te pidätte minua Penttimyllärinä, mutta minä olenkin vaan hänen renkinsä Paavo, minä!!

(Koko hovi purskahtaa nauruun. Kuningas ja kuningatar nauravat herkeämättä kauan aikaa. Narri menee Paavon luo ja katselee häntä joka puolelta.)

NARRI

Hän ei ole viisaan miehen serkku, eikä viisaan miehen veli; hän on itse viisas mies! Tuon näköinen siis on se paljo puhuttu viisas mies!

KUNINGAS

(pyyhkii silmiänsä.)

Kuuleppas myllärin Paavo! Koska sinä nyt olet huvittanut meitä kaikkia, niin tahdomme

sinua jollain lailla palkita. Nyt saat pyytää itsellesi, mitä vaan tahdot. Ja jos se vaan on minun vallassani, niin pitää sinun se saaman.

PAAVO

(syvään kumartaen.)

Jos niin on, kuin herra kuningas sanoo, niin pyytäisin minä, että isäntäni, Pentti-mylläri, saisi olla kotona tänne hoviin tulematta. — Katsokaas, herra kuningas, hän on niin tottumaton näihin hovitapoihin!!

(Koko hovi nauraa.)

KUNINGAS

(nauraa.)

Myönnetään, myönnetään kernaasti! Hän saa olla tulematta, saa olla tulematta! — Mutta, hyvä Paavo, etkö muuta pyydä? Tiedä, että olen kuningas.

PAAVO

Enpä tiedä, mitä nyt enää pyytäisin. Joko minulta on nyt kaikki kysytty?

KUNINGAS

On, kaikki on. Olet päässyt vapaaksi keesta.

PAAVO

No, sitte ei muuta kun paljo kiitosta vaan. Ja pyytäisin, että se sama herra veisi minut pelolle, joka minut tännekin toi. Olisi jo kiire myllyyn.

KUNINGAS

Saattakaa vieras kaikella kunnialla . . .

(Ovella syntyy hälinää. Leena ryntää sisälle.)

PAAVO

Leena! Mitä sinä tänne tulit? Kuka sinut tänne päästil (Koko hovi kääntyy ihmetellen katsomaan.)

LEENA

(nojaten peloissaan Paavoon.)

Minä olin niin levotoin, niin levotoin! Pelkäsin että sinut mestataan. — Paavo, ovatko he tehneet sinulle pahaa?

PAAVO

Eivät mitään. Eivät mitään. Jokainen on täällä yhtä hyvä. Kuningaskin on aivan kuin oikea ihminen . . . melkein kuin sinun isäsi. (Vetää häntä lähemmä kuningasta.) Tuleppas katsomaan, tuleppas katsomaan!

KUNINGAS

Mitä tämä merkitsee? Mistä tuli tämä maalais-tyttö tänne? Mitä hänellä on hoviin asiaa?

PAAVO

Herra kuningas. Hänen tiensä kulki kuninkaan hovin ohi. Ja kun talo on tiellä poikkipuolin, niin pistäysi hän sisälle. — Tämä on . . . tuota . . . tämä on Pentti-myllärin tytär!

NARRI

Ymmärtäkää oikein, herra kuningas! Tämä tyttö on Paavon morsian. Sen näen hänen silmistään. (Itsekseen.) Paavo on minua viisaampi. Paavo on myöskin minua onnellisempi!

KUNINGAS

Morsian! Vai niin. Minä ymmärrän. Siksi oli hovi tiellä poikkipuolin. Minä ymmärrän. Morsian!

LEENA

(ujosti.)

Niin olen, herra kuningas, jos Paavo vaan tahtoo.

PAAVO

Jos vaan Paavo tahtoo? — Tietysti minä tahdon. Kyllähän sinä sen hyvin tiedät. Sano vaan pois kuninkaalle. Hänelle voipi sanoa selvän totuuden.

KUNINGAS

Siis Paavon morsian?

LEENA

Niin, herra kuningas!

NARRI

Saan toivottaa onnea! (Surullisena itsekseen.)
Joskus olisi onnellisempaa olla myllärin renkinä
kuin kuninkaan narrinal

KUNINGAS

(hymyilee lempeästi.)

Toivotan onnea! Toivotan onnea! (Paavo kumartaa syvään, Leena niiaa maahan asti.) Tämäpä oli onnen päivä! Iloa ensin ja sitte ilon päällisiksi kihlajaiset.

(Koko hovi kokoontuu Paavon ja Leenan ympärille onnea toivottamaan. Koko näyttämöllä on iloista hälinätä.)

NARRI

Kas, se vasta onnen poika! Menee kihloihin kuninkaan hovissa sen kanssa jota rakastaa. Se tapahtuu harvoin elämässä ja vielä harvemmin kuninkaan hovissa. — Minunkin sopisi kyllä täällä kihloihin mennä, jos vaan minulla olisi morsian.

(Onnittelujen tauottua vetäytyvät kaikki huoneen seinämille ja keskelle lattiata jää vaan Paavo ja Leena.)

KUNINGAS

Nuori morsian ja sulhanen, Leena ja Paavol Samalla kuin teitä onnittelen, tahdon antaa teille vähäisen muistolahjan, että pysyisi mielessänne paikka, jossa toisillenne lupauksen annoitte. (Kääntyen hovimestariin.) Hovimestari! Antakaa nuorelle parille kaksi pussillista kultarahojal

HOVIMESTARI

Tottelen, teidän majesteettinne.

(Hovimestari viittaa oikealle. Kaksi palvelijaa kantaa heti tarjottimella sivuhuoneesta esiin kaksi sinetillä suljettua rahasäkkiä, jotka jätetään Paavolle.)

PAAVO

(kumartaa syvään.)

Kiitoksia majesteetti! — (Kumartaa koko hoville.) Kiitoksia koko kuninkaallinen huone! — Ja jos herrasväellä sattuu olemaan jyviä jauhatettavana, olkaa hyvät vaan ja lähettäkää meille jauhatettavaksi . . .

KUNINGAS

Ja nyt: koko minun hovini viettämään Paavon ja Leenan kihlajaisia. — Pankaamme heti kaikki soitot soimaan ja sitte kaikki nuoret tanssimaan.

HOVIMESTARI

Tottelen, majesteetti!

(Hovimestari menee oikealle. Heti tulee sieltä esiin parvi tanssijoita. Soitto alkaa soida ja kihlajaistanssi on pian täydessä käynnissä.)

Esirippu.

Nuorison kirjallisuutta.

Alli Nissinen, Hopeakauha. Satuja ja runoja. Sid. 1:75.

Jalmari Finne, Satukontti. Kuvitettu. Sid. 1:75.

Joel Lehtonen, Ilvolan juttuja. Sid. 1:75.

Arvid Lydecken, Suuri, kaunis maailma. — Runsaasti kuvia. Sid. 1:75.

— „ — *Auringon mailta.* Uusia satuja ja seikkailuja, 68 kuvaa. Sid. 1:75.

Teuvo Pakkala, Mailta ja meriltä. Seikkailukirjasarja. Kukin kirja maksaa 25 penniä.

□□□□□

Elie Berthet, Aarniometsän poika. Kuvitettu seikkailukertomus. Nid. 1:65; sid. 1:90.

Grimmin satuja. Runsaasti kuvitettu. Sid. 2 mk.

Kapteeni Marryat, Uudisasukkaat Kanadassa. Kuvitettu seikkailukertomus.

v. Münchhausenin retket ja seikkailut. Paljon kuvia. Toinen painos. Sid. 1:50.

□□□□□

Kalastaja ja hänen vaimonsa. Monivärinen kuvakirja. Grimmin sadun mukaan laatinut Eric Ehrström. 3:25.

Kustannusosakeyhtiö OTAVA

Helsingissä.

Hinta 1 mk.

Urom. lastenkirj. 3.

Nissinen

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1412

X

